

Савела Єлизавета Андріївна
Бойко Ольга Василівна

курсанти факультету підготовки
фахівців для органів досудового
розслідування ДДУВС

Науковий керівник –
доцент кафедри філософії та політології,
к.філос.н., доц. **Підлісний М. М.**

НАРКОМАНІЯ В МОЛОДІЖНОМУ СЕРЕДОВИЩІ

Явище наркоманії відоме людству вже багато тисячоліть. Як свідчать різні історичні документи і факти, беззаспокійливі та снодійні властивості наркотичних речовин використовувалися спочатку в медичних цілях («папірус Еберса» (приблизно 1500 р. до н.е.), в якому було зібрано майже 700 рецептів, багато з котрих ґрунтувалися на опіумі). Але з часом їх обіг вийшов за межі медичного призначення. Ці речовини почали вживати для отримання специфічних відчуттів на рівні біологічних і психотропних ефектів, а також для відновлення порушеного психічного і фізичного стану. Ейфорія після прийому наркотика запам'ятовується тими ділянками мозку, які відповідають за задоволення, і примушує людину постійно поновлювати його вміст в організмі. Настає звикання і непереборний потяг до цих речовин. Такі наслідки вживання лежать в основі значення терміна «наркоманія»: в перекладі з грецької – це хворобливий потяг, пристрасть до вживання наркотиків, що призводять до тяжких порушень фізичних і психічних функцій [1].

Статистичні дані наводять жах. За даними міністерства охорони здоров'я, під час отриманим дослідження чисельності груп підвищеного Ризику зараження ВІЛ, тільки одних Кількість наркоманів, що вживають ін'єкційні препарати, слід оцінювати приблизно в 425 тис. людина (близько 1,3% населення у віці 15-64 років), згідно з останніми даними дослідження, проведеного інститутом Горшеніна, з проблемою наркоманії безпосередньо стикається кожна десята сім'я в Україні.

- Наркоманія в Україні стала епідемією.
- 107 тис. наркоманів зареєстровано по лінії МВС;
- 95% - це молодь у віці 15 - 30 років;
- 97% наркоманів вперше спробували наркотики у віці з 12 до 19 років;
- Більше половини засуджених – наркомани;
- Кожен 5-й наркоман – жінка;
- 9 з 10 повій – наркоманки;
- Щорічно в Україні близько 150 тис. молодих людей стають нарко-

манами;

- У середньому тривалість життя ін'єкційного наркомана 5 - 6 років;
- Щорічно держава зазнає збитків від незаконного обігу наркотиків на суму понад 3 млрд. \$;
- Близь 120 тис. людей щорічно гинуть від наркоманії і її наслідків (329 осіб на добу);
- Тільки 2% наркоманів виживають, 98% - гинуть в основному не досягнувши 30-річного віку;
- Україна займає I-е місце в Східній Європі за темпами росту ВІЧ-інфекції;
- 50 тис. офіційно зареєстровано інфікованих ВІЛ, але за даними ВО-ОЗ – в 10 разів більше, тобто – 500 тис. людей;
- Від загальної кількості ВІЛ-інфікованих, наркомани складають 88% [4].

Крім здоров'я, наркозалежні втрачають рідних, близьких, роботу, навчання і все інше, що в звичайному житті для них було важливе і цінне.

Для дослідження розповсюдження наркоманії серед молоді, було проведено соціальне опитування, результати якого здивували. В опитування приймали 30 осіб (10 жінок, 20 чоловіків) в віці від 15 до 23 років.

У результаті даного опитування були встановлені причини першого вживання наркотиків:

вплив компанії - 37%;

бажання поспробувати - 27%;

спроба зняти стрес - 10%;

і серед 7% респондентів з'ясувалось, що причиною було просто здаватися дорослим та бажання відчувати нових відчуттів.

Також було встановлено, що 53% осіб в віці від 15 до 23 років вживають вперше наркотичні засоби [2].

На нашу думку, 53% це вже є достатнім щоб бити тривогу. Наркоманія в Україні розширюється через розповсюджувачів, а точки з продажу наркотиків плодяться як гриби після дощу. Наркоманія в Україні тепер під контролем. Тони не знищеної макової соломки розтіклись по країні в точки продажу ширки, що перебувають під контролем перевертнів у погонах, і почала збільшувати наркоманію в Україні [5].

Наркоманія в Україні змусила українців боротись за своє майбутнє. Трамадольна наркоманія в Україні тривала роки й роки. Лише під тиском численних акцій громадських організацій трамадол було офіційно визнано наркотиком. Квоти виробництва було зменшено, але тони трамадолу не знищено. Мабуть, наркоманія в Україні вигідна комусь. Поки наркоманія в Україні просто спрямувала свою увагу на інші наркотики. І тут постає питання кому ж вигідна смерть прогресуючої молоді?

Все дуже просто, іноземні фармзаводи дуже прагнуть продавати наркотики українцям у немедичних цілях під будь-яким приводом. Їм не вигідно,

щоб наркоманія в Україні припиняла своє існування. Наприклад, під приводом «замісної терапії». Суть цього буцімто «лікування» полягає в тому, що нелегальні наркотики заміщують легальним синтетичним наркотиком — метадоном, який набагато токсичніший за героїн, і «злізти» з метадону набагато складніше через значно сильнішу ломку. «Плюси» метадонової програми лише в збагаченні фармкорпорацій коштом грошей з державного бюджету, а наркоманія в Україні розростеться коштом метадону від «пацієнтів» і лікарів. За гроші платників податків наркоману гарантують недовге життя під синтетичним кайфом. У такий спосіб українці, самі того не відаючи, сприяють тому, щоб наркоманія в Україні продовжила своє існування. У Латвії, з впровадженням метадонової програми, рівень наркоманії виріс у вісім разів.

Наркоманія в Україні поки не схожа з ситуацією в США, де шкільні психіатри масово прописують дітям ріталін, що за силою впливу не поступається кокаїну, й інші психотропні речовини, що мають жахливі побічні наслідки [3].

Як зазначає Мінка П.Я., будь-яку хворобу легше попередити, ніж потім лікувати. Тому на перший план треба вивести профілактику наркоманії, тобто докласти максимум зусиль, щоб скоротити так звану первинну наркоманію – залучення до цієї пагубної звички нових людей. [1, с. 32].

Велику увагу треба приділяти психосоціальной реабілітації колишніх наркоманів та їх адаптації в суспільстві. А для цього треба відкривати кабінети, де наркозалежні матимуть змогу отримати медичну, психологічну, соціальну та юридичну допомогу. З наркоманією треба боротися цивілізованими методами, а не середньовічними, бо переслідування наркозалежних, обмеження їх людських прав, застосування репресивних методів з боку держави посилюють криміналізацію суспільства, відкривають зелене світло наркоманії.

Ми погоджуємося із всіма твердженнями і тому вважаємо, що профілактична стратегія повинна стати основним напрямком боротьби із цим соціальним лихом, зокрема, валеологічне виховання підлітків та молоді в закладах освіти, використання ЗМІ в інтересах пропаганди здорового способу життя, застосування засобів інформаційного впливу, адаптованих до молодіжної аудиторії, під час проведення заходів в закладах культури і дозвілля тощо.

1. Мінка П.Я. Наркоманія як соціальна проблема, її складові та шляхи вирішення в Україні - м. Дніпро - 2008 р.

2. Інтернет ресурс: <http://osvita.ua/vnz/reports/sociology/12461/>.

3. Інтернет ресурс: http://narconon.kiev.ua/narcukr_uk.

4. Інтернет ресурс: <http://www.narcoticam.net.ua/ru/статистика-в-Украине>.

5. Козлова В.М. Профілактика наркоманії серед молоді : актуальність проблеми та управлінські шляхи її вирішення - м. Дніпро - 2013 р. - інтернет ресурс: http://www.nbu.gov.ua/old_jrn/Soc_Gum/Grani/2013_1/31.pdf.